

[Ministeren for offentlige arbejder.]
 således, at forpligtelserne kun kunne pålægges grundejerne med hensyn til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser samt med hensyn til mindre befærdede offentlige vejes kørebaner i byer og bymæssige bebyggelser, medens forpligtelserne med hensyn til mere befærdede offentlige vejes kørebaner fuldt ud skulle påhvile det offentlige.

I det nu foreliggende lovforslag er grundejerforpligtelserne i relation til offentlige veje og stier begrænset til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser.

Motiveringen for begrænsning af grundejerforpligtelserne og hermed udvidelsen af det offentlige forpligtelser er, at trafik-sikkerhedshensyn og effektivitets- og rationalitetshensyn taler for, at det offentlige fuldt ud påtager sig såvel snerydning som foranstaltninger mod glat føre og renholdelse på de offentlige vejes kørebaner i byer og bymæssige bebyggelser.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om grundejernes forpligtelser med hensyn til snerydning, foranstaltninger mod glat føre og renholdelse af private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser, bestemmelser om private fællesveje og stier på landet samt om skov-, klit- og havneveje og andre lignende veje.

Endelig er der ved lovforslaget foreslået tillagt vejbestyrererne (kommunalbestyrererne) hjemmel til at påtage sig udførelsen af de forpligtelser, der er pålagt eller påhviler grundejerne såvel med hensyn til offentlige som private veje, og til at opkræve godtgørelse hos grundejerne herfor. Formålet hermed er bl. a. at øge muligheden for maskinel indsats.

Under forhandlingen med de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner blev der af disse givet udtryk for, at spørgsmålet om de kommunale myndigheders erstatningsretlige ansvar ikke var fyldestgørende klarlagt ved lovforslaget, og at problemerne i forbindelse hermed burde gøres til genstand for nærmere undersøgelse, før lovforslaget blev fremsat.

Jeg har imidlertid ikke fundet dette påkrævet. Allerede under den nuværende retstilstand handler kommuner som på andre områder under ansvar, således at domstolene trækker grænserne for eventuelle

erstatningsforpligtelser, og jeg mener ikke, at der sker nogen principiel ændring heri ved forslaget.

Lovforslagets gennemførelse vil påføre de kommunale myndigheder øgede udgifter til vintervedligeholdelse af de offentlige veje, i første række i byerne og de bymæssige bebyggelser, bl. a. som følge af begrænsningen af grundejerforpligtelserne. Det er dog vanskeligt at skønne over merudgiften, idet kommunerne under den nuværende ordning i betydeligt omfang har udført mere, end de var forpligtet til, navnlig med hensyn til stærkt trafikerede veje og gaders kørebaner. Men hvis jeg skulle forsøge et skøn, vil jeg anslå, at merudgiften for Københavns og Frederiksberg kommuner, købstadkommunerne og de større bymæssige kommuner på årsbasis vil være af størrelsesordenen 30-40 mill. kr. Af merudgiften vil i kraft af refusionsordningen omkring 30 pct. af udgifterne vedrørende vintervedligeholdelsesforanstaltninger falde på staten, eller årligt antagelig omkring 10 mill. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i vejlove som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning m. v.

Lovforslaget indeholder primært de ændringer, som er nødvendige som en konsekvens af kommunalreformens gennemførelse den 1. april 1970 og tilsigter at tilvejebringe i princippet ensartede regler for de nuværende købstadkommuner og sognekommuner med hensyn til kompetence, tilsyn, godkendelse og anke inden for vejlovgivningen, således at alle primærkommuner underlægges amtsrådene som tilsyns-, godkendelses- og klagemyndighed.

Ligeledes foreslås det, principielt i overensstemmelse med § 20 i lov om revision af den kommunale inddeling, at hovedlandeveje — bortset fra motorveje — og landeveje i byområderne skal henføre under amtsrådenes bestyrelse.

Fra denne hovedregel foreslås dog gjort undtagelse med hensyn til veje af de nævnte kategorier inden for de hidtidige købstæder.